

نقد‌ها و بررسی‌ها

پایگاه اطلاع‌رسانی دفتر منصور هاشمی خراسانی حفظه الله تعالی

موضوع:

عقاید؛ شناخت خلفاء خداوند؛ عترت و اهل بیت پیامبر خاتم

بسم الله الرحمن الرحيم

نقد

نویسنده: حسن علی

تاریخ: ۱۳۹۴/۴/۵

در صفحه‌ی ۱۶۹ کتاب بازگشت به اسلام از آیه‌ی قرآنی استنباط شده است که اگر آن‌ها [یعنی اولیاء شیطان] به شما تعدی کردند، شما نیز به مانند آن‌ها تعدی کنید، ولی ما در سیره‌ی ائمه‌ی اهل بیت و پیشوایان دینی می‌بینیم که آن‌ها حتی به قواعد ساخته و وضع شده‌ی دشمنانشان پایبند بودند و هرگز به بهانه‌ی بی‌قانونی آن‌ها، به بی‌قانونی و کارهای غیرقانونی دست نمی‌زدند. لذا شما چگونه توقع دارید همراهانتان که در واقع مسلمانان هستند به این گونه اعمال دست بزنند؟ وانگهی از کجا معلوم، کسانی که شما عامل شکست یا عدم موفقیت‌شان می‌شوید، دقیقاً همانانی هستند که عامل شکست یا عدم موفقیت شما یا سایر مسلمانان شده‌اند؟

بررسی

تاریخ: ۱۳۹۴/۴/۶

لطفاً به نکات زیر توجه فرمایید:

اولاً لزوم اعتداء به مثل بر کسانی که بر مسلمانان اعتدا می‌کنند، یک استنباط از آیه‌ی قرآن شمرده نمی‌شود، بل صریح آن است که می‌فرماید: ﴿فَمَنْ اعْتَدَىٰ عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَىٰ عَلَيْكُمْ﴾؛ «پس هر کس بر شما اعتدا کرد، پس بر او اعتدا کنید به مثل چیزی که او بر شما اعتدا کرد». با این وصف، روشن است که آن امر خداوند است و مبنای دفاع در اسلام شمرده می‌شود تا اولیاء شیطان بر مسلمانان استیلا نیابند و ظلم را بر جهان نگسترانند و فساد را در آن نپروانند و مساجدی که نام خداوند در آن‌ها برده می‌شود را ویران نسازند. همچنانکه آیات دیگری در قرآن، با صراحت از تحاکم به طاغوت نهی کرده و از اطاعت ظالمان بر حذر داشته و قبول احکام آنان را شرک دانسته و به مبارزه با آنان فرمان داده است.

ثانیاً ادّعی آنکه سیره‌ی ائمه‌ی اهل بیت بر خلاف این آیات قرآن بوده، محض توهّم است، بلکه از مصادیق افترا است؛ چراکه آنان بنا بر حدیث متواتر ثقلین، هرگز از قرآن جدا نشده‌اند

و همواره با آن هماهنگ بوده‌اند و با این وصف، ممکن نیست که سر در برابر طاغوت فرود آورده باشند و مطیع ظالمان شده باشند و در مبارزه با آنان کوتاهی کرده باشند.

ثالثاً از حیث تاریخی ثابت است که ائمه‌ی اهل بیت، حکومت ظالمان را به رسمیت نمی‌شناخته‌اند و مبارزه با آن را واجب می‌دانسته‌اند و قیام‌های آنان و فرزندان‌شان بر ضدّ امویان و عباسیان گواه این واقعیت است. آنان همواره نماد مبارزه با طاغوت و ایستادگی در برابر ظلم بوده‌اند و علت حبس، تبعید و شهادت‌شان توسط ظالمان نیز همین بوده است؛ با توجه به اینکه اگر آنان چنانکه شما می‌پندارید به قوانین ظالمان پایبند بودند، هرگز مورد آزار آن‌ها قرار نمی‌گرفتند، بلکه چه بسا مورد اکرام آن‌ها قرار می‌گرفتند و از اینجا معلوم می‌شود که حتی دشمنانشان چنین گمان بدی را به آنان روا نمی‌داشتند! آری، آنان گاهی در ظاهر، خود را به قوانین آن‌ها پایبند نشان می‌دادند، ولی این تنها از باب تقیّه بود تا بتوانند در خفا با آن‌ها مبارزه کنند؛ چراکه تقیّه در مبارزه با آن‌ها بر پایه‌ی قرآن و سنت جایز است.

رابعاً نگرانی شما برای قوانین ظالمان که بر خلاف قوانین خداوند وضع شده، به غایت عجیب است؛ چراکه این قوانین، احکام طاغوت شمرده می‌شوند و اطاعت از آن‌ها پرستش طاغوت و شرک به خداوند است؛ با توجه به اینکه هر کس قانون‌گذاری جز خداوند را بپذیرد و در برابر قانونی جز قانون خداوند سر فرود آورد، مشرک است و این چیزی است که در کتاب شریف «بازگشت به اسلام» مبحث «توحید خداوند» به روشنی تبیین شده است؛ همچنانکه رکون به ظالمان و اطاعت از آنان، باور نادرست اهل حدیث و سلفیان است که در مبحث «تقلید از ظالمان» مورد نقد قرار گرفته و بر خلاف ضروریات اسلام شمرده شده و با این وصف، شاید مراد شما از «ائمه‌ی اهل بیت و پیشوایان دینی»، ائمه‌ی اهل حدیث و پیشوایان سلفیه بوده است.

خامساً اعتدا بر کسی که معلوم نیست بر مسلمانان اعتدا کرده باشد، جایز نیست و این واضح‌تر از آن است که نیازی به توضیح داشته باشد. با این وصف، سؤال شما مبنی بر اینکه از کجا معلوم کسی که بر او اعتدا می‌شود همان است که اعتدا کرده، بی‌معناست؛ زیرا بر کسی که معلوم نیست همان است، اعتدا نمی‌شود و این از محلّ نزاع بیرون است!

بایکاه اطلاع بر سنی دفتر منصوب‌هاشی خراسانی
بخش بررسی نقل‌ها

بایکاه اطلاع بر سنی دفتر منصوب‌هاشی خراسانی حفظ الله تعالی

صفحه توییتر بایگاه

صفحه اینستاگرام بایگاه

صفحه تلگرام بایگاه

صفحه فیسبوک بایگاه

لینک سایت فوق

* لطفاً بر روی لینک مورد نظر خود کلیک کنید.